

Księga Jeremiasza

Rozdział 34

1. Słowo, które się zstało do Jeremiasza od JAHWE, gdy Nabuchodonozor, król Babiloński, i wszystko wojsko jego, i wszystkie królestwa ziemskie, które były pod władzą ręki jego, i wszyscy narodowie walczyli przeciwko Jeruzalem i przeciwko wszystkim miastom jego, mówiąc: 2. To mówi JAHWE Bóg Izraelski: Idź a mów do Sedecjasza, króla Judzkiego, i rzeczesz do niego: To mówi JAHWE: Oto ja dam to miasto w ręce króla Babilońskiego i spali je ogniem. 3. I ty nie ujdiesz ręki jego, ale poimaniem poiman będziesz i w rękę jego podan będziesz, a oczy twoje oglądają króla Babilońskiego i usta jego z usty twemi mówić będą, i wnidziesz do Babilonu. 4. Wszakóż słuchaj słowa PANskiego, Sedecjaszu, królu Judzki! To mówi JAHWE do ciebie: Nie umrzesz od miecza, 5. ale w pokoju umrzesz i wedle spalenia ojców twoich pierwszych, którzy byli przed tobą, tak ciebie spalą i: Biada Panie! będą cię płakać - bom ja rzekł słowo, mówi JAHWE. 6. I mówił Jeremiasz prorok do Sedecjasza, króla Judzkiego, wszystkie te słowa w Jeruzalem. 7. A wojsko króla Babilońskiego walczyło na Jeruzalem i na wszystkie miasta Judzkie, które były pozostały, na Lachis i na Azechę: bo te zostały były z miast Judzkich miasta obronne. 8. Słowo, które się zstało do Jeremiasza od JAHWE, potem jako uczynił przymierze król Sedecjasz ze wszystkim ludem w Jeruzalem, opowiadając, 9. aby wypuścił każdy niewolnika swego i każdy niewolnicę swoją Hebrejczyka i Hebreankę wolne a żeby nie panował nad nimi, to jest nad Żydowinem i nad bratem swoim. 10. A tak usłuchały wszystkie książęta i wszytek lud, którzy uczynili przymierze, aby wypuścił każdy niewolnika swego i każdy niewolnicę swą wolno a żeby dalej nie panowali nad nimi; a tak usłuchali i wypuścili je. 11. I wrócili się zaś, i wzięli zaś niewolniki i niewolnice swe, które byli wolno wypuścili, i zniewolili za niewolniki i za niewolnice. 12. I zstało się słowo PANskie do Jeremiasza od JAHWE, mówiąc: 13. To mówi JAHWE Bóg Izraelów: Jam postanowił przymierze z ojcy waszymi w dzień, któregom je wywiódł z ziemie Egipskiej, z domu niewolej, mówiąc; 14. Gdy się skończą siedm lat, niech wypuści każdy brata swego Hebrejczyka, którego mu przedano, i będzie tobie służył sześć lat, a wypuścisz go wolno od siebie. I nie słuchali mię ojcowie waszy ani nachylili ucha swego. 15. I nawróciliście się wy dzisiaj, i uczyniliście prawość przed oczyma memi opowiadając wolność każdy bliźniemu swemu, i postanowiliście przymierze przed oczyma memi w domu, w którym wzywano imienia mego nad nim 16. I wrócili się, i splugawiliście imię moje, i pobraliście zasię każdy niewolnika swego i każdy niewolnicę swą, któreście byli puścili, aby wolnymi i w swej mocy byli, i zniewoliliście je, aby wam byli niewolnikami i niewolnicami. 17. Przetoż to mówi JAHWE: Wyście mię nie słuchali, abyście opowiedzieli wolność każdy bratu swemu i każdy bliźniemu swemu. Otóż ja wam opowiadałem wolność, mówi JAHWE, do miecza, do moru i do głodu, i dam was na wzruszenie wszem królestwom ziemskim. 18. I podam mężę, którzy przestępują przymierze moje, a nie strzegli słów przymierza, na które zezwolili przed oczyma memi, cielca, którego rozcięli na dwie części

i chodzili między częściami jego: **19.** książęta Judzkie i książęta Jerozolimskie, trzebieńce i kapłany, i wszytek lud ziemie, którzy chodzili między częściami cielca. **20.** I podam je w rękę nieprzyjaciół ich i w rękę szukających dusze ich, i będzie ścierw ich jedłem ptastwu powietrznemu i zwierzowi ziemnemu. **21.** I Sedecjasza, króla Judzkiego, i książęta jego dam w rękę nieprzyjaciół ich i w rękę szukających dusze ich, i w rękę rycerstwa króla Babilońskiego, którzy odstąpili od was. **22.** Oto ja rozkazuję, mówi JAHWE, i przywiodę je do miasta tego, i będą walczyć na nie, i wezmą je, i spalą ogniem, a miasta Judzkie położę pustynią, dlatego że nie masz obywatela.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.